

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Дмитра Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 265 Кодексу адміністративного судочинства України

К и ї в
26 квітня 2023 року
№ 64-2(І)/2023

Справа № 3-49/2023(100/23)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Дмитра Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 265 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Олійник Д.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині четвертій статті 5, частині другій статті 6, статті 8, частині першій статті 19, частинам другій, третій статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частинам першій, другій, шостій статті 55, частині першій статті 58, частині першій статті 60 Конституції України

(конституційність) частину другу статті 265 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якою „нормативно-правовий акт втрачає чинність повністю або в окремій його частині з моменту набрання законної сили відповідним рішенням суду“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів впливає таке.

До Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Київської міської державної адміністрації (далі – Адміністрація) звернулася Антонова Марія Андріївна (за участю третіх осіб, які не заявляють самостійних вимог, у тому числі Олійника Дмитра Вячеславовича). Цей позов містить вимоги про визнання незаконними та скасування з моменту видання розпорядження Адміністрації „Про встановлення тарифів та структури тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій та внесення змін до деяких розпоряджень виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації)“ від 30 квітня 2015 року № 442, підписаного виконувачем обов'язків голови Адміністрації Пантелеєвим П.О., а також посилення на те, що Київська міська рада VII скликання не утворювала виконавчого органу – Адміністрації, а Пантелеєв П.О. не мав повноважень підписувати зазначене розпорядження.

Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 18 лютого 2019 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 18 червня 2019 року, у задоволенні позовних вимог відмовив.

Антонова М.А. з касаційною скаргою, до якої приєднався Олійник Д.В., звернулася до Верховного Суду. Колегія суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду постановою від 29 вересня 2022 року касаційну скаргу задоволити частково, а саме: рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 18 лютого 2019 року та постанову Шостого апеляційного адміністративного суду від 18 червня 2019 року скасувала, а провадження у

справі закрила, умотивувавши тим, що оскаржуване розпорядження визнано таким, що втратило чинність відповідно до розпорядження Адміністрації від 6 червня 2017 року № 668, тобто було нечинним на момент ухвалення судом першої інстанції рішення у цій справі, а тому наступні рішення судів підлягають скасуванню із закриттям провадження у справі відповідно до пункту 8 частини першої статті 238 Кодексу.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону, а також відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів (пункти 6, 7 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не долучив копій (витягів) нормативно-правових актів, на які посилається у конституційній скарзі, а отже, не дотримав вимог пункту 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Олійник Д.В. заявляє про порушення закріпленого статтею 41 Конституції України права власності на майно (грошові кошти) „у розмірі обов'язкової сплати упродовж всього періоду (01.06.2015 – 01.07.2017) за незаконними і нечинними тарифами, встановленими службовою особою КМДА від імені виконавчого органу“. На його думку, оспорюваний припис Кодексу фактично означає легітимізацію будь-яких незаконних дій щодо розпоряджання його коштами, учинених на підставі правового акта в період між його прийняттям та втратою чинності.

Також Олійник Д.В. стверджує, що гарантовані частиною другою статті 55, статтею 56 Конституції України права на оскарження правового акта і подальшого перерахунку (відшкодування шкоди) „позбавлені практичної реалізації через нерівність позивача перед суб'єктом владних повноважень, нанівець зведено право на судовий захист шляхом здійснення відповідного перерахунку коштів за період 01.06.2015 – 01.07.2017“. Порушення права, передбаченого частиною шостою статті 55 Конституції України, автор клопотання вбачає у забороні захищати свої права у спосіб визнання правових актів незаконними і нечинними з моменту прийняття.

Обґрунтовуючи неконституційність частини другої статті 265 Кодексу, Олійник Д.В. посилається на приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про місцеві державні адміністрації“, Закону України „Про місцеве самоврядування в Україні“, Рішення Конституційного Суду України від 22 вересня 2005 року № 5-рп/2005, а також на судові рішення у своїй справі та у справах інших осіб.

Наведене свідчить про відсутність належних пояснень того, яким чином застосування оспорюваного припису Кодексу призвело до порушення конституційних прав Олійника Д.В., його незгоду з існуючим законодавчим регулюванням, яка зумовлена власним розумінням змісту норм і принципів права, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності частини другої статті 265 Кодексу.

Таким чином, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 6, 7 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Олійника Дмитра Вячеславовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 265 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**